

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 01, 2018

Nummer 1, 2018

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:3262](#) 22-12-2017

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:5222](#) 12-12-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:5068](#) 05-12-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:3790](#) 15-11-2017

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:9815](#) 13-12-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:6853](#) 21-11-2017

RECHTSPRAAK

Hoge Raad licht 'opzettelijk' in artikel 3:194 lid 2 BW toe. Oogmerk niet nodig.

De Hoge Raad licht het woord 'opzettelijk' in artikel 3:194 lid 2 BW toe.

De tekst van artikel 3:194 lid 2 BW biedt geen steun voor de opvatting dat van 'opzettelijk' verzwijgen, zoek maken of verborgen houden van tot de gemeenschap behorende goederen, slechts sprake kan zijn indien de desbetreffende deelgenoot het *oogmerk* had om rechten van de deelgenoten of de schuldeisers te verkorten. Voor het 'opzettelijk' verzwijgen, zoek maken of verborgen houden is voldoende dat de desbetreffende deelgenoot weet dat het verzwegen goed tot de gemeenschap behoort.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-12-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:3262

Zaaknummer: 16/05320

Rechters: E.J. Numann, G. de Groot, M.V. Polak, C.E. du Perron, M.J. Kroeze en T.H. den Tanja-van Broek

Wetsartikelen: 3:194 BW

RECHTSPRAAK

Legitieme portie, betalingsregeling, wettelijke rente.

In een eerder tussenvonnis zag de rechtbank aanleiding voor een betalingsregeling ten aanzien van een legitieme vordering (art. 4:5 BW). In de onderhavige procedure wijst de rechtbank de door de schuldenaar aangeboden zekerheid af, omdat deze de legitimaris onvoldoende garantie voor aflossing geeft.

Voor wettelijke rente in de zin van artikel 6:119 BW jo. artikel 6:81 BW – artikel 4:84 BW is niet toepasselijk – is opeisbaarheid en verzuim van de schuldenaar vereist. Aan deze eisen is voldaan. De aanspraak op de legitieme in 2010 – toen de legitieme al opeisbaar was, artikel 4:81 BW – geldt als ingebrekestelling waarmee de schuldenaar in verzuim is geraakt.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 13-12-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:9815

Zaaknummer: C/10/369726 / HA ZA 11-9

Rechters: A. Eerdhuijzen, W.J. van den Bergh en S. den M Hollander

Wetsartikelen: 4:5 BW, 4:81 BW, 4:84 BW, 6:81 BW en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Beheerstaak executeur verplicht ook tot openheid van zaken jegens erfgenamen.

X, een ontslagen executeur, vordert herroeping van een arrest waarin het hof in 2009 overwoog dat X aan te rekenen viel dat hij de erfgenamen pas in een laat stadium – meer dan twee jaar na erflaters overlijden en pas na het ontslag van X – had geïnformeerd over een vordering van bijna 3 miljoen euro die X op erflater zou hebben, blijkend uit een onderhandse vaststellingsovereenkomst die X met erflater zou hebben gesloten.

Het hof overwoog in 2009 onder meer dat de executeur jegens de erfgenamen een bijzondere zorgplicht heeft met betrekking tot de in beheer aan hem toegekende goederen. De beheerstaak schept bovendien niet alleen een bevoegdheid, maar ook verplichtingen voor de executeur, in het bijzonder jegens de erfgenamen. Hij behoort hen volledig en naar waarheid te informeren en inzicht te geven op de vragen die hem in zijn hoedanigheid van executeur door de erven gesteld worden. Hun rechtsverhouding wordt beheerst door de redelijkheid en billijkheid die zij ten opzichte van elkaar in acht dienen te nemen, ook na het ontslag. In het licht van het voorgaande is het opmerkelijk dat X bij de aanvaarding van zijn benoeming tot executeur jegens de erfgenamen geen melding heeft gemaakt van de vordering en deze ook niet in de successieaangifte heeft opgenomen. Het hof vindt de vaststellingsovereenkomst niet zonder meer overtuigend. Volgens de erfgenamen blijkt uit erflaters administratie niets van de de schuld aan X.

X verwijt de erfgenamen niet volledige inzage te geven in erflaters administratie en legt dit thans ten grondslag aan zijn vordering tot herroeping van het arrest uit 2009. Het hof wijst herroeping af. X heeft niet aangetoond dat hij na het arrest uit 2009 nieuwe informatie heeft gekregen waaruit het bedrog door de erfgenamen zou blijken.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:5068

Zaaknummer: 200.159.888/01

Rechters: C.G. Kleeine-Eijk, J. Jonkers en J.M.C. Louwinger-Rijk

Wetsartikelen: 4:144 BW

RECHTSPRAAK

Vragen over wilsbekwaamheid testateur. Medisch beroepsgeheim doorbroken.

Erflater belandt door een hersenbloeding in een zorginstelling. Bij de aanvang van zijn revalidatie benoemt hij zijn ongehuwde partner tot enig erfgenaam en executeur. Daarmee ontfermt hij zijn minderjarige zoon uit een eerdere relatie.

Na erflaters overlijden vordert de moeder van de zoon in een bodemprocedure vernietiging van het testament. In het onderhavige kort geding verlangt zij veroordeling van het ziekenhuis tot afgifte van een afschrift van het medisch dossier van erflater. De kortgedingrechter gaat hierin mee.

De beschikbare medische gegevens geven voldoende aanleiding voor de voorshandse aanname dat erflater wilsbekwaam was bij het testen en de moeder kan niet langs andere weg aantonen dat het testament niet rechtsgeldig is. Het horen van de notaris is ontoereikend. Objectieve medische informatie is relevant. Er zijn voldoende gronden om het medisch beroepsgeheim te doorbreken.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:6853

Zaaknummer: c/05/327838

Rechters: R.J.B. Boonekamp

Wetsartikelen: 4:55 BW

RECHTSPRAAK

Meerderjarigenbewind. Geen machtiging voor schenkingen. Besparing eigen bijdrage en erfbelasting zijn geen bijzondere omstandigheden.

De meerderjarigenbewindvoerders van X verzoeken machtiging voor het doen van schenkingen namens X (art. 1:441 lid 2 onder a BW). X is altijd wilsonbekwaam geweest. Een schenkingstraditie, die de Aanbevelingen Meerderjarigenbewind van het LOVCK in beginsel vereisen, ontbreekt daardoor.

Het hof wijst de machtiging af. Er zijn geen bijzondere omstandigheden die de machtiging rechtvaardigen. De beoogde schenkingen hebben onder meer ten doel een hogere eigen bijdrage aan de zorginstelling te voorkomen en de beperking van successierecht bij overlijden. Dit is niet in het belang van X en het zou ten koste van de gemeenschap gaan. Bovendien is nu niet precies te voorzien wie de erfgenamen uiteindelijk zijn, zodat de schenkingen (andere) erfgenamen zouden kunnen benadelen. In een vergelijkbare situatie heeft Hof Amsterdam (ECLI:NL:GHAMS:2013:4330) wel machtiging verleend, maar dat doet niet af aan het onderhavige oordeel van Hof Den Haag.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:3790

Zaaknummer: 200.211.320/01

Rechters: J.A. van Kempen, J.M. van Baardewijk en J. van der Hoeven

Wetsartikelen: 1:441 BW

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Ouderlijke boedelverdeling. Verklaring van berusting aanwezig bij vervreemding in 1992?

Moeders nalatenschap is in 1991 vererfd volgens haar (horizontale) ouderlijke boedelverdelingstestament (art. 4:1167 oud BW). In 1992 heeft vader onroerend goed uit de nalatenschap vervreemd. In de leveringsakte heeft de notaris verwezen naar verklaringen van berusting van alle kinderen. In 2016 klaagt een van hen dat de notaris de akte in 1992 heeft gepasseerd, terwijl hij had moeten weten dat de verklaringen van berusting niet compleet waren.

De tuchtrechter verklaart de klacht ongegrond. Van de juistheid van de vermelding in de akte in 1992 kan in beginsel worden uitgegaan, tenzij deze aantoonbaar onjuist is. Gesteld noch gebleken is dat de legitimarissen actie hebben ondernomen. Dat de exacte gang van zaken in 1992 nu niet meer kan worden nagegaan is een gevolg van het feit dat klaagster eerst in 2016 deze klacht heeft ingediend.

Ook de kandidaat-notaris die het dossier in 1992 voorbereidde en de notaris die in 2015 voortbouwde op de akte uit 1992 valt tuchtrechtelijk niets te verwijten (ECLI:NL:GHAMS:2017:5223, ECLI:NL:GHAMS:2017:5185 en ECLI:NL:GHAMS:2017:5187).

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:5222

Zaaknummer: 200.209.236/01 NOT

Rechters: C.H.M. van Altena, A.C. Faber en M. Bijkerk

Wetsartikelen: 4:1167 oud BW